

Љиљана Ћуић
Београд

Бели мој граде, граде Београде,
Све што знам, желим да ти дам.
Све што је моје, то је и твоје.
У теби се родила нисам, али твоја јесам.
У теби живим, теби се дивим.
Моје лице, глда твоје улице,
Моје очи, по дану и ноћи.
И ако далеко будем морала поћи?
Заборавити те, никада нећу моћи.
Твоје зграде! - Шта ли људи у њима раде?
Твоје фабрике, - новог доба слике.
Осећај милине изазивају старине.
Победник на Калемегдану,
Чува град: нони и по дану.
Споменик на Авали; за слободу су пали.
Изгинули су! Главе погели нису.
Поред Дунава и Саве,
Многи би дом да праве.
Господин Дунав и госпођа Сава,
Сарађују с нама.
За нас раде и за нас се моле,
Искрено нас воле.
Мала Авала планина,
родила је Београд, прелепога сина.
Он стално расте и јача,
Не боји се топова ни мача.
Јуначко је име стеко,
У свету је неко, неко!
То је права метропола
На путу између Екватора и Северног пола.
Када би се сукобили Исток и Запад?
Он је ту да ублажи напад.
Љиљана Ћуић